

ੴ

ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਹੇਬ

ਅਧਿਆਤਮਾਕਡੇ ਪ੍ਰਵਾਸ

ਮਰਾਠੀ ਅਨੁਵਾਦ

निर्देशांक

1. सोहिला साहेब -----	1
2. अरदास-प्रार्थना -----	6
3. आत्म्याचा मार्ग -----	10
4. प्रवासासाठी तत्वज्ञान -----	12
5. महिलांची भूमिका -----	14
6. पगडीचे महत्त्व -----	17
7. आपल्या प्रवासात नम्रता मुख्य सार -----	19

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

ਸੋਹਿਲਾ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧

ਸੋਹਿਲਾ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹਾ ਏਕਚ ਆਹੇ, ਜ਼ਾਲਾ ਸਦਗੁਰੂਚ੍ਯਾ ਕ੍ਰਪੇਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੇਲੇ ਜਾਊ ਸਕਤੇ.

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਜਯਾ ਚਾਂਗਲ੍ਯਾ ਸੰਗਤੀਤ ਨਿਰੰਕਾਰਾਚਾ ਮਹਿਮਾ ਗਾਯਲਾ ਜਾਤੋ ਵ ਨਿਰਮਾਤ੍ਯਾਚੇ ਗੁਣਗਾਨ ਕੇਲੇ ਜਾਤੇ.

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥੧॥

ਤੂ ਦੇਖੀਲ ਲ੍ਯਾਚ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀਚੀ ਸੰਗਤ ਮਿਲਵਯਾਸਾਠੀ ਲ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਘਰੀ ਜਾ ਆਣਿ ਨਿਰਮਾਤ੍ਯਾਚੇ ਗੁਣਗਾਨ ਗਾ ਆਣਿ ਲ੍ਯਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰ. ॥ ੧॥

ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥

ਹੇ ਮਾਨਵ! ਤੂ ਲ੍ਯਾ ਨਿਰਭਯ ਮਾਝ੍ਯਾ ਵਾਹੇਗੁਰੂਚੀ ਸਤੁਤੀ ਗਾ.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਲ੍ਯਾ ਸਤਗੁਰੂਸਾਠੀ ਮੀ ਸਵਤ:ਚਾ ਲ੍ਯਾਗ ਕਰਤੋ, ਅਸੇਹੀ ਮ੍ਹਣ. ਜਯਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲ੍ਯਾਨੇ ਨੇਹਮੀ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੋ. ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

ਹੇ ਮਾਨਵ! ਰੋਜ ਅਸੰਖਯ ਜੀਵਾਂਚੇ ਪਾਲਨਪੋਸ਼ਣ ਕਰਣਾਰਾ ਪਰਮਾਤ੍ਮਾ ਤੁਝ੍ਯਾਵਰਹੀ ਕ੍ਰਪਾ ਕਰੀਲ.

ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥

ਲ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਨੇ ਦਿਲੇਲ੍ਯਾ ਪਦਾਰਥਾਂਨਾ ਕਾਹੀ ਕਿੰਮਤ ਨਾਹੀ, ਕਾਰਣ ਲ੍ਯਾ ਅਨੰਤ ਆਹੇਤ. ॥ ੨॥

ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥

ਯਾ ਜਗਾਤੂਨ ਜਾਯਾਸਾਠੀ ਸੰਵਤ-ਦਿਨ ਵਗੈਰੇ ਲਿਹੂਨ ਸਹੇ-ਪਤ੍ਰ ਸਵਰੂਪਾਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਿਸ਼੍ਚਿਤ ਕੇਲਾ ਆਹੇ, ਮ੍ਹਣੂਨ ਵਾਹੇਗੁਰੂਨਾ ਮੇਟਯਾਸਾਠੀ, ਝਤਰ ਸਤਸੰਗੀਸਹ ਤੇਲ ਓਤੂਨ ਸ਼ਾਗੁਨ ਕਰਾ. ਅਰਥਾਤਿ ਮ੍ਰਤ੍ਯੂਰੂਪੀ ਵਿਵਾਹ ਹੋਯਾਪੂਰ੍ਵੀ ਸੁਖ ਕਾਰ੍ਯ ਕਰਾ.

ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥

ਮਾਝ੍ਯਾ ਮਿਤ੍ਰਾਂਨੋ! ਆਤਾ ਮਲਾ ਸਦਗੁਰੂਸੋਬਤ ਮਾਝੀ ਮੇਟ ਹੋਯਾਸਾਠੀ ਸੁਖੇਚ੍ਛਾ ਧਾ. ॥ ੩॥

ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੇ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥

ਹੇ ਸਾਹੇ-ਪਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਘਰਾਪਰ੍ਧੰਤ ਪੋਹੋਚਤ ਆਹੇ, ਹਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਰਰੋਜ ਕੋਣਲ੍ਯਾ ਨਾ ਕੋਣਲ੍ਯਾ ਘਰਾਪਰ੍ਧੰਤ ਪੋਹੋਚਤ ਆਹੇ. (ਰੋਜ ਕੋਣੀ ਨਾ ਕੋਣੀ ਮਰਤ ਆਹੇ)

ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥

ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮ੍ਹਣਤਾਤ ਕੀ ਹੇ ਜੀਵ! ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮਾਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਾਵੇ, ਜੋ ਆਪਣਾ ਸਰਵਾਨਾ ਮ੍ਰਿਤ੍ਵੇ ਆਮੰਤ੍ਰਣ ਪਾਠਵਤੀ, ਕਾਰਣ ਆਪਣੇ ਤੇ ਦਿਵਸਹੀ ਜਵਲ ਧੇਤ ਆਹੇ. ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥

ਸ੍ਰਣੀਚਾ ਨਿਰਮਿਤੀਮਧੇ ਸਹਾ ਸਾਸ਼੍ਰੇ ਹੋਤੀ, ਟਾਂਚੇ ਸਹਾ ਲੇਖਕ ਹੋਤੇ ਆਧਿ ਸ਼ਿਕਵਣੀ ਦੇਖੀਲ ਟਾਂਚਾ ਵਿਚਾਰਾਵਰ ਆਧਾਰਿਤ ਸਹਾ ਆਹੇਤ.

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੇ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥

ਪਰੰਤੂ ਟਾਂਚੇ ਮੂਲ ਤਤ੍ਵ ਏਕਚ ਈਸ਼ੁਰ ਆਹੇ, ਜਾਚੇ ਵੇਸ ਅਨੰਤ ਆਹੇਤ. ॥੧॥

ਬਾਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥

ਹੇ ਮਾਨਵਾ! ਜਾ ਧਰਮਧੇ ਸਾਸ਼੍ਰਾਚਾ ਰੂਪਾਨੇ ਨਿਰੰਕਾਰਾਚੀ ਸ਼੍ਰੁਤੀ ਕੇਲੀ ਜਾਤੇ, ਜਿਥੇ ਟਾਂਚੇ ਗੁਣਗਾਨ ਹੋਤੇ,

ਸੇ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੇਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਟਾਂਚਾ ਸਾਸ਼੍ਰਾਚਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੇਲਾਸ ਧਾ ਲੋਕਾਤ ਆਧਿ ਪਰਲੋਕਾਤ ਟੁਮਚਾ ਸਨਮਾਨ ਹੋਇਲ. ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥

ਅਨੇਕ ਸੇਕੰਦ, ਮਿਨਿਟੇ, ਟਾਸ, ਦਿਵਸ, ਆਠਵਡੇ ਮਿਲੂਨ ਏਕ ਮਹਿਨਾ ਟਪਾਰ ਹੋਤੀ.

ਸੂਰਜੁ ਏਕੇ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥

ਟਾਂਚਪ੍ਰਮਾਣੇ ਅਨੇਕ ਋ਤੂ ਅਸੂਨਹੀ ਸੂਰ੍ਧ ਏਕਚ ਆਹੇ. (ਹੇ ਧਾ ਸੂਰ੍ਧਾਚੇ ਵੇਗਵੇਗਲੇ ਅੰਸ਼ ਆਹੇਤ.)

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ ! ਟਾਂਚਪ੍ਰਮਾਣੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰੁਸ਼ਾਚੀ ਵਰੀਲ ਸਰ੍ਵ ਰੂਪੇ ਦਿਸਤਾਤ. ॥ ੨ ॥ ੨ ॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਗਗਨ ਮੈ ਬਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੇਤੀ ॥

ਸੰਪੂਰ੍ਣ ਆਕਾਸ਼ਰੂਪੀ ਟਾਟਾਤ ਸੂਰ੍ਧ ਆਧਿ ਚੰਦ੍ਰ ਹੇ ਦਿਵ੍ਧਾਂਸਾਰਖੇ ਆਹੇਤ, ਟਾਂਚਾਂਚਾ ਸਮੂਹ ਜਯੂ ਟਾਟਾਤ ਜਡਲੇਲ੍ਧਾ ਮੋਤੀਸਾਰਖਾ ਆਹੇਤ.

ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੇ ਪਵਣੁ ਚਵਰੇ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੇਤੀ ॥੧॥

ਮਲਧ ਪਰ੍ਵਤਾਤੂਨ ਧੇਯਾਰਾ ਚੰਦਨਾਚਾ ਸੁਗੰਧ ਉਦਬੱਤੀਸਾਰਖਾ ਆਹੇ, ਵਾਰਾ ਵਾਹਤੀ ਆਹੇ, ਫੁਲਯਾਰੀ ਸਰ੍ਵ

झाडे आणि फुले प्रकाशाच्या रूपात अकालपुरुषाच्या आरतीसाठी समर्पित आहेत. ॥ १॥

कैसी आरती होई ॥ भव भंडना तेरी आरती ॥

जन्म आणि मृत्यूच्या भीतीचा विनाश करणाऱ्या हे परमेश्वरा, निसर्गात तुमची किती अद्भुत आरती (उपासना) केली जात आहे.

अनहता सवद वानंत भेरी ॥१॥ रगाँ ॥

जो एक रसवेद ध्वनीचा नाद होत आहे ते जणू ढोल वाजवला जात आहे असा त्याचा आवाज आहे. ॥१॥ रहाउ ॥

सहस्र उव नैन नन नैन हरि तेहि कहु सहस्र भूरति नना ऐक भुँही ॥

हे सर्वव्यापी निराकार देवा ! तुला हजारो डोळे आहेत, पण तुझ्या निराकार रूपात तुला डोळे नाहीत, त्याचप्रमाणे तुझ्या हजारो मूर्ती आहेत, पण तुझे एकही रूप नाही कारण तू निराकार आहेस.

सहस्र पद बिमल नन ऐक पद गंघ बिनु सहस्र उव गंघ ऐव चलत भेरी ॥२॥

तुझ्या सगुण रूपात तुझे हजारो निर्मळ चरणकमल आहेत, पण तुझ्या निर्गुण रूपामुळे तुला एक पायही नाही, तुम्ही ज्ञानेंद्रियांशिवाय (नासिका) देखील आहात आणि तुम्हाला हजारो नासिका आहेत; तुझे हे अद्भूत रूप मला मोहित करते. ॥ २॥

सब महि जेति जेति है सेइ ॥

सृष्टीतील सर्व प्राण्यांमध्ये केवळ त्या प्रकाशाच्या रूपाचा प्रकाश पडतो.

तिस्रै चानटि सब महि चानटु होई ॥

परमेश्वराच्या प्रकाशरूपी कृपेने प्रत्येकाच्या जीवनात प्रकाश आहे.

गुर साखी जेति परगटु होई ॥

परंतु हा प्रकाश गुरूंच्या उपदेशामुळेच प्राप्त होऊ शकतो.

जे तिस्रु भावै सु आरती होई ॥३॥

म्हणून देवाला जे आवडते ते स्वीकारणे म्हणजे त्याची खरी आरती (उपासना) करणे आहे.

हरि चरन कवल मकरंद लेबित भनै अनदिनु मेहि आही पਿਆसा ॥

माझे मन हरीच्या चरणरूपी फुलांच्या रसासाठी आसुसले आहे, मला रोज या रसाची तहान लागली आहे.

कृपा जलु देहि नानक सारंग कहु होई जा ते तेरे नाहि वासा ॥४॥३॥

हे निरंकार ! मज नानक चातकाला तुझ्या कृपेचे पाणी दे, म्हणजे माझे मन तुझ्या नामाने शांत होईल. ॥ ४॥ ३॥

रागु राउड़ी पुरबी महला ४ ॥

रागु गउड़ी पूरबी महला ४ ॥

कामि करेयि नगरु बहुरि भिआ मिलि सायु खंडल खंडा रे ॥

हे मानवी शरीर वासना आणि क्रोध यांसारख्या दुर्गुणांनी पूर्णपणे भरलेले आहे; पण संतांच्या सहवासाने तुम्ही वासना आणि क्रोध क्षीण केला आहे.

पूरबि लिखत लिखे गुरु पाईआ भनि हरि लिख मंडल मंडा रे ॥१॥

ज्यांना पूर्वलिखित कर्मणि गुरूची प्राप्ती होते, त्याचे चंचल मन परमेश्वरात लीन होते. ॥ १ ॥

करि सायु अंजुली पुन वडा रे ॥

हात जोडून संतांची पूजा करणे हे अत्यंत पुण्य कर्म आहे.

करि डंडुउत पुन वडा रे ॥१॥ रहाउ ॥

त्यांना नमन करणे हेही मोठे पुण्य आहे. ॥ १ ॥ रहाउ ॥

साकत हरि रस सादु न जाटिआ तिन अंतरि हउमै कंडा रे ॥

पतित मानवांनी (मायेत रमलेले किंवा परमेश्वराला विसरलेले) अकालपुरुषाचे सुख उपभोगले नाही, कारण त्यांच्या अंतःकरणामध्ये अहंकार रूपी काटा होता.

जिउ जिउ चलहि चुडै दुखु पावहि जमकालु सहहि सिरि डंडा रे ॥२॥

अहंभावाने जीवनाच्या वाटेवर चालताना अहंकाराचा काटा त्यांना टोचत राहतो आणि त्रास देत राहतो आणि शेवटच्या क्षणी ते यमाने दिलेला यातना सहन कराव्या लागतात. ॥ २ ॥

हरि जन हरि हरि नामि समाटे दुखु जनम मरठ भव खंडा रे ॥

याशिवाय जे मानव प्रापंचिक वैभव किंवा भौतिक गोष्टींचा त्याग करून परमेश्वराचे भक्त बनून त्याच्या नामस्मरणात लीन राहतात, त्यांना पुनर्जन्माच्या चक्रातून मुक्ती मिळते आणि संसाराच्या दुःखापासून मुक्ती मिळते.

अबिनासी पुरखु पाईआ परमेसरु बहुरि मेड खंड बहुरमंडा रे ॥३॥

त्यांना शाश्वत, सर्वव्यापी परमेश्वर मिळतो आणि संपूर्ण सृष्टीत त्यांचा गौरव केला जातो. ॥ ३ ॥

रम गरीब मसकीन पूड तेरे हरि राखु राखु वड वडा रे ॥

हे परमेश्वरा ! आम्ही निर्धन आणि निराधार तुझ्या अधिपत्याखाली आहोत, तूच परम शक्ती आहेस, म्हणून आम्हाला या विकारांपासून वाचव.

जन नानक नामु अषारु टेक है हरि नामे ही सुख मंडा रे ॥४॥४॥

हे नानक! सृष्टीतील सर्व जीवाला फक्त तुझ्या नामाचाच आश्रय आहे, हरीच्या नामस्मरणानेच आत्मिक सुख प्राप्त होते. ॥ ४ ॥ ४ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥

ਹੇ ਸਤਸੰਗੀ ਮਿਤ੍ਰਾਂਨੋ ! ਏਕਾ, ਮੀ ਤੁਲਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਤੋ ਕੀ ਹੇ ਆਪਲਾ ਮਿਲਾਲੇਲੇ ਹੇ ਮਾਨਵੀ ਸ਼ਰੀਰ
ਸੰਤਾਂਚਾ ਸੇਵੇਚੀ ਏਕ ਸ਼ੁਭ ਸੰਧੀ ਆਹੇ.

ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥

ਆਪਣੇ ਜਰ ਸੰਤਾਂਚੀ ਸੇਵਾ ਕੇਲੀ ਟਰ ਯਾ ਜਨਮਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਨਾਮਸਮਰਣਾਚਾ ਲਾਭ ਮਿਲੇਲ, ਟਿਆਮੁਲੇ
ਪਰਲੋਕਾਤ ਰਾਹਯੇ ਸੋਪੇ ਹੋਏਲ. ॥ ੧॥

ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥

ਹੇ ਮਨਾ! ਕਾਲਾਚਾ ਓਘਾਤ ਹੇ ਕਧ ਦਿਵਸੇਂਦਿਵਸ ਕਮੀ ਹੋਤ ਆਹੇ.

ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਹਨੂਨ ਹੇ ਮਨਾ! ਗੁਰੂਚਾ ਸ਼ਿਖਣਾਚੇ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨ ਯਾ ਜੀਵਨਾਚੇ ਉਦ੍ਰਿਸ਼ ਪੂਰਨ ਕਰਾ.

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥

ਯਾ ਜਗਾਤ ਸਰਵ ਜੀਵ ਵਾਸਨਾ, ਕ੍ਰੋਧ ਝਲਾਦੀ ਦੁਰ੍ਗੁਣ ਆਣਿ ਭ੍ਰਮਾਤ ਗ੍ਰਾਸਲੇਲੇ ਆਹੇਤ, ਝਖੂਨ ਕੇਵਲ
ਤਤਵਵੇਤਾ ਮਹਨਯੇਚ ਬ੍ਰਹਮਾਚੇ ਜ਼ਾਨ ਅਸਲੇਲਾ ਵਧਕੀਲਾਚ ਮੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੋ.

ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥

ਦੁਰ੍ਗੁਣਾਂਨੀ ਗ੍ਰਾਸਲੇਲਾ ਮਨੁਸ਼, ਜਲਾਲਾ ਸਵਤ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਨੇ ਭ੍ਰਮਾਚਾ ਨਿਦ੍ਰੇਤੂਨ ਉਠਵੂਨ ਨਾਮਾਚਾ ਰਸ ਦਿਲਾ,
ਟਾਲਾਚ ਟਾ ਅਵਧਕਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਅਲੌਕਿਕ ਕਥਾ ਸਮਝੂ ਸ਼ਕਲੀ. ॥੨॥

ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥

ਮਹਨੂਨਚ ਹੇ ਸਤਸੰਗੀਨੋ! ਜਲਾਚਾ ਨਾਵਾਨੇ ਆਣਿ ਰੂਪਾਨੇ ਤੂ ਵਧਾਪਾਰ ਕਰਾਯਲਾ ਆਲਾ ਆਹੇਸ ਟੀਚ
ਅਮੂਲਯ ਵਸਤੂ ਵਿਕਤ ਧੇ, ਹਰੀਚਾ ਵਾਸ ਯਾ ਮਨਾਤ ਗੁਰੂਦੁਵਾਰੇਚ ਹੋਤੋ.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥

ਜਰ ਤੁਮ੍ਹੀ ਗੁਰੂਚਾ ਆਸ਼੍ਰਯ ਧੇਤਲਾਤ ਟਰਚ ਤੁਮ੍ਹੀ ਯਾ ਹੁਦਯਾਚਾ ਧਰਾਤ ਹਰੀਰੂਪਾਚੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰੂ
ਸ਼ਕਾਲ ਆਣਿ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸੁਖਾਂਚਾ ਉਪਭੋਗ ਧੇਊ ਸ਼ਕਾਲ, ਟਿਆਮੁਲੇ ਯਾ ਜਗਾਤ ਯੇਯਾਚੇ ਆਣਿ
ਜਾਯਾਚੇ ਚਕ੍ਰ ਸੰਪੇਲ. ॥ ੩॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥

ਹੇ ਮਾਝੇ ਅੰਤ:ਕਰਣ ਜਾਣਨਾਚਾ ਸਰਵਵਧਾਪੀ ਨਿਰਮਲਾ! ਕ੍ਰਪਯਾ ਮਾਝਾ ਮਨਾਚੀ ਝਚਾ ਪੂਰਨ ਕਰਾ.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖ ਮਾਰੈ ਮੇ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੫॥

ਗੁਰੁਸਾਹੇਬ ਮਹਨਾਤਾਤ ਕੀ ਯਾ ਸੇਵਕਾਚੀ ਏਵਫੀਚ ਝਚਾ ਆਹੇ ਕੀ ਤੁਮ੍ਹੀ ਮਲਾ ਸੰਤਾਂਚਾ ਚਰਣਾਚੀ ਧੂਲ
ਬਨਵਾ ਮਹਨਯੇਚ ਟਾਂਨੀ ਦਾਖਵਲੇਲਾ ਮਾਰਗਾਚਾ ਅਨੁਯਾਧੀ ਬਨਵਾ. ॥ ੫॥

ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਦੇਵ ਏਕਚ ਆਹੇ. ਸਰ੍ਵ ਵਿਜਯ ਅਧ੍ਰਮੂਤ ਗੁਰੂ (ਦੇਵਾਚਾ) ਆਹੇ.

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਆਦਰਯੀਯ ਤਲਵਾਰ ਕਿੰਵਾ ਕ੍ਰਪਾਣ (ਦੁਸ਼ਾਂਚਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਣਾਣ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਰੂਪਾਤੀਲ ਦੇਵ) ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਮਦਤ ਕਰੋ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਦਹਾਕ੍ਯਾ ਗੁਰੂਨੀ ਵਾਚਲੇਲੀ ਆਦਰਯੀਯ ਤਲਵਾਰੀਚੀ ਕਵਿਤਾ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥

ਪ੍ਰਥਮ ਤਲਵਾਰੀਚੇ ਸਮਰਣ ਕਰਾ (ਦੁਸ਼ਾਂਚਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਣਾਣ੍ਯਾ ਦੇਵਾਚ੍ਯਾ ਰੂਪਾਤ); ਮਗ ਨਾਨਕਚੇ ਸਮਰਣ ਕਰਾ. (ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਠੇਵਾ)

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥

ਮਗ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ, ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਆਣਿ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਆਣਿ ਧ੍ਯਾਨ ਕਰਾ; ਤੇ ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਮਦਤ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤਾਤ! (ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਘਾ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਵਿੰਦ ਆਣਿ ਆਦਰਯੀਯ ਗੁਰੂ ਹਰ ਰਾਯ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਆਣਿ ਧ੍ਯਾਨ ਕਰਾ. (ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਘਾ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ਆਦਰਯੀਯ ਗੁਰੂ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਆਣਿ ਧ੍ਯਾਨ ਕਰਾ, ਜ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਦਰਸ਼ਨਾਨੇ ਸਰ੍ਵ ਦੁ:ਖ ਨਾਹੀਸੇ ਹੋਤਾਤ. (ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਘਾ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਕਰਾ ਆਣਿ ਮਗ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਸੰਪਤੀਚੇ ਨਉ ਸ੍ਰੋਤ (ਧੈਰ੍ਯ, ਕ੍ਸ਼ਮਾ, ਅਸ੍ਤੇਯ, ਸੌਚਾ, ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਨਿਗ੍ਰਹ, ਬੁਫ਼ੀ, ਵਿਘਾ ਸਤ੍ਯ, ਅਕ੍ਰੋਧ) ਤੁਮਚ੍ਯਾ ਘਰੀ ਤ੍ਵਰੇਨੇ ਧੇਤੀਲ.

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਹੇ ਦੇਵਾ ! ਕ੍ਰਪਯਾ ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਸਰ੍ਵਤ੍ਰ ਮਾਰ੍ਗ ਦਾਖਵੂਨ ਮਦਤ ਕਰਾ.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਆਦਰਯੋਗੀ ਦਹਾਵੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਧਨ ਕਰਾ. (ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾ). ਹੇ ਦੇਵਾ ! ਕ੍ਰਪਯਾ ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਸਰਵਤ੍ਰ ਮਾਰਗ ਦਾਖਵ੍ਰਨ ਮਦਤ ਕਰਾ.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਆਦਰਯੋਗੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਮਧ੍ਯੇ ਅਸਲੇਲ੍ਯਾ ਦਹਾ ਰਾਜਾਂਚ੍ਯਾ ਦਿਵ੍ਯ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾਚਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾ ਆਧਿ ਮਨਨ ਕਰਾ ਆਧਿ ਤੁਮਚੇ ਵਿਚਾਰ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਫੈਵੀ ਸ਼ਿਕਵਧੀਕਡੇ ਵਲਕਾ ਆਧਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਚ੍ਯਾ ਦਰਸ਼ਨਾਨੇ ਆਨੰਦ ਮਿਲਕਾ; ਮ੍ਹਣਾ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੇਵ)!

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਚਾਰ ਪੁਤ੍ਰਾਂਚ੍ਯਾ (ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਯਾਂਚ੍ਯਾ) ਪਾਚ ਪ੍ਰਿਯ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਂਚ੍ਯਾ ਕਰਮਾਚਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾ; ਚਾਲ੍ਹੀਸ ਹੁਤਾਤ੍ਮ੍ਯਾਂਪੈਕੀ; ਅਦਮ੍ਯ ਵ੍ਯਫਨਿਸ਼੍ਚ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਸ਼ੂਰ ਸ਼ਿਖਾਂਚੇ; ਨਾਮਾਚ੍ਯਾ ਰੰਗਾਤ ਰੰਗਲੇਲ੍ਯਾ ਮੁਕਤਾਂਪੈਕੀ; ਜੇ ਨਾਮਾਤ ਲੀਨ ਜ਼ਾਲੇ ਹੋਤੇ; ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਨਾਮਾਚੇ ਸਮਰਧਨ ਕੇਲੇ ਆਧਿ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਸਹਵਾਸਾਤ ਏਕਤ੍ਰ ਜੇਵਲੇ; ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਮੋਫਤ ਸਵਧੰਪਾਕਧਰ ਸੁਰੂ ਕੇਲੇ; ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਤਲਵਾਰੀ ਚਾਲਵਲ੍ਯਾ (ਸਤ੍ਯ ਰਾਖਧ੍ਯਾਸਾਠੀ); ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਇਤਰਾਂਚ੍ਯਾ ਕਮਤਰਤਾਂਕਡੇ ਦੁਰਲ੍ਖ ਕੇਲੇ; ਤਪਰੋਕ੍ਤ ਸਰਵ ਸ਼ੁਫ੍ਰ ਆਧਿ ਖਰੋਖਰ ਏਕਨਿਸ਼ਠ ਹੋਤੇ; ਮ੍ਹਣਾ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੇਵ)!

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਵਿਚਾਰ ਕਰਾ ਆਧਿ ਤ੍ਯਾ ਸ਼ੂਰ ਸ਼ੀਖ ਪੁਰੁਸ਼ਾਂਨੀ ਤਸੇਚ ਸ੍ਤ੍ਰਿਯਾਂਨੀ ਕੇਲੇਲ੍ਯਾ ਅਨੋਖ੍ਯਾ ਸੇਵੇਚਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾ, ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਆਪਲੇ ਮਸ਼ਤਕ ਬਲਿਦਾਨ ਦਿਲੇ ਪਰੰਤੁ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਸ਼ੀਖ ਧਰਮਾਚੇ ਸਮਰਪਣ ਕੇਲੇ ਨਾਹੀ; ਜ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਸ਼ਰੀਰਾਚ੍ਯਾ ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕ ਮਾਗਾਚੇ ਤੁਕਡੇ ਕੇਲੇ ਗੇਲੇ; ਜ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਡੋਕ੍ਯਾਚੀ ਤਵਚਾ ਕਾਫਲੀ ਜਾਧਚੀ; ਜ੍ਯਾਂਨਾ ਬਾਂਧੂਨ ਚਾਕਾਂਵਰ ਫਿਰਵਲੇ ਗੇਲੇ ਆਧਿ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਸ਼ਰੀਰਾਚੇ ਤੁਕਡੇ-ਤੁਕਡੇ ਕੇਲੇ ਗੇਲੇ; ਜ੍ਯਾਂਨਾ ਆਰੀਨੇ ਕਾਪਲੇ ਹੋਤੇ; ਜ੍ਯਾਂਚੀ ਜਿਵੰਤਪਧੀ ਕਾਤਡੀ ਕਾਫਲੀ ਗੇਲੀ; ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾਂਚੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਰਾਖਧ੍ਯਾਸਾਠੀ ਸਵਤ:ਚੇ ਬਲਿਦਾਨ ਦਿਲੇ; ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਸ਼ੀਖ ਧਰਮਾਚਾ ਤ੍ਯਾਗ ਕੇਲਾ ਨਾਹੀ; ਜ੍ਯਾਂਨੀ ਤ੍ਯਾਂਚਾ ਸ਼ੀਖ ਧਰਮ ਪਾਲਲਾ ਆਧਿ ਸ਼ੇਵਟਚ੍ਯਾ ਸ਼੍ਵਾਸਾਪ੍ਰਧੰਤ ਤ੍ਯਾਂਚੇ ਲਾਂਬ ਕੇਸ ਜਤਨ ਕੇਲੇ; ਮ੍ਹਣਾ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੇਵ)!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਤੁਮਚੇ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ੀਖ ਧਰਮਾਚਿਆ ਸਰਵ ਸਿੰਹਾਸਨਾਂਵਰ ਆਧਿ ਸਰਵ ਗੁਰਦੁਆਰਾਂਕਡੇ ਵਲਕਾ; ਮੁਹਾਨਾ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ!
(ਆਸ਼ਚਰਯਕਾਰਕ ਦੇਵ)!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਪੂਰਨ ਆਦਰਯੀ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਤੁਝਾ ਨਾਮਾਚੇ ਚਿੰਤਨ ਕਰਾਵੇ ਅਸੀਂ ਵਿਨੰਤੀ ਕਰਤੋ; ਆਧਿ ਸਰਵ
ਸੁਖ ਆਧਿ ਆਰਾਮ ਅਸਾ ਧਿਆਨਾਦੁਆਰੇ ਮਿਲ੍ਹ ਸਕਤਾਤ.

**ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹਿ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਜੇਥੇ ਜੇਥੇ ਆਦਰਯੀ ਖਾਲਸਾ ਉਪਸਥਿਤ ਅਸੇਲ ਤੇਥੇ ਤੁਮਚੇ ਸੰਰਕਸ਼ਣ ਆਧਿ ਕ੍ਰਪਾ ਦਾ; ਮੁਕਤ
ਸੁਖਪਾਕਘਰ ਆਧਿ ਤਲਵਾਰ ਕਧੀਹੀ ਅਪਧਸ਼ੀ ਹੋਊ ਨਧੇ; ਆਪਲਾ ਭਕਤਾਂਚਾ ਸਨਮਾਨ ਰਾਖਾ; ਸ਼ੀਖ
ਲੋਕਾਂਵਰ ਵਿਜਯ ਮਿਲਕਾ; ਆਦਰਯੀ ਤਲਵਾਰ ਨੇਹਮੀ ਆਮਚਾ ਮਦਤੀਲਾ ਧੇਰੋ; ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਨੇਹਮੀਚ
ਸਨਮਾਨ ਮਿਲੋ; ਮੁਹਾਨਾ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੇਵ)!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ
ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ,
ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!**

ਸਿੱਖਾਂਨਾ ਸ਼ੀਖ ਧਰਮਾਚੀ ਮੇਟ, ਲਾਂਬ ਕੇਸਾਂਚੀ ਦੇਯਗੀ, ਸ਼ੀਖ ਕਾਧਦੇ ਪਾਠਯਾਚੀ ਦੇਯਗੀ, ਦੈਵੀ ਜ਼ਾਨਾਚੀ
ਦੇਯਗੀ, ਵਫ਼ਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਚੀ ਦੇਯਗੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਚੀ ਦੇਯਗੀ ਆਧਿ ਨਾਮਾਚੀ ਸਰਵਤ ਮੋਠੀ ਮੇਟ ਦਾ. ਹੇ ਦੇਵਾ!
ਗਾਧਕ, ਵਾਡਾ ਆਧਿ ਧਵਜ ਸਦੈਵ ਅਸਤਿਤਵਾਤ ਅਸੂ ਦਾ; ਸਤਾਚਾ ਸਦੈਵ ਵਿਜਯ ਅਸੋ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ
(ਆਸ਼ਚਰਯਕਾਰਕ ਦੇਵ)!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਸਰਵ ਸ਼ੀਖਾਂਚੀ ਮਨੇ ਨਮ੍ਰ ਰਾਹੋਤ ਆਧਿ ਧਾਨੀ ਬੁਫ਼ੀ ਉਦਾਤ ਹੋਵੋ; ਹੇ ਦੇਵਾ! ਤੂ ਬੁਫ਼ੀਚਾ ਰਕਸ਼ਕ ਆਹੇਸ.

**ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਣਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਆਪ
ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।**

ਹੇ ਖਰੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! ਤੂ ਨਮ੍ਰਾਂਚਾ ਸਨਮਾਨ ਆਹੇਸ, ਅਸਹਾਧਾਂਚੇ ਸਾਮਥ੍ਯ ਆਹੇਸ, ਨਿਰਾਧਾਰਾਂਚੇ
ਆਸ਼ਰਯਸਥਾਨ ਆਹੇਸ, ਆਮ੍ਹੀ ਤੁਝਾ ਉਪਸਥਿਤੀਤ ਨਮ੍ਰਪਧੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਤੋ...

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ਵਰੀਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨੇਚੇ ਪਠਣ ਕਰਤਾਨਾ ਆਮਚਾ ਚੁਕਾ ਆਧਿ ਤਧੀਵਾ ਕਸ਼ਮਾ ਕਰਾ. ਦਧਾਕੂਪਧੇ ਸਰਵਾਚਾ ਤਵੇਸ਼ਧਾਨਾ ਪੂਰ੍ਧ ਕਰਾ.

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

ਕ੍ਰਪਾ ਕਰੂਨ ਆਮ੍ਹਾਂਲਾ ਲਾ ਖਨ੍ਧਾ ਮਕਤਾਂਚੀ ਮੇਟ ਘਡਵੂਨ ਦੇ, ਜਧਾਂਚਾ ਮੇਟੀਨੇ ਆਮ੍ਹੀ ਤੁਝਾ ਨਾਮਾਚੇ ਸਮਰਧ ਵ ਚਿੰਤਨ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤੋ. ਹੇ ਦੇਵਾ! ਖਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਧਾਂਚਾ ਦੁਵਾਰੇ, ਤੁਝੇ ਨਾਵ ਤੰਚ ਹੋਵੋ ਆਧਿ ਤੁਝਾ ਝਲੇਨੁਸਾਰ ਸਰਵਾਚੀ ਤਨ੍ਰਤੀ ਹੋਵੋ.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ਖਾਲਸਾ ਦੇਵਾਚਾ ਆਹੇ; ਸਰਵ ਵਿਜਧ ਹਾ ਦੇਵਾਚਾ ਵਿਜਧ ਆਹੇ.

आत्म्याच्या प्रवासाला सुरुवात करा: तुमच्या आत्म्याचे संगोपन करा

तुमच्या आध्यात्मिक प्रवासाला उन्नत करण्यासाठी आणि जीवनात खोल अर्थ शोधण्यासाठी पद्धती शोधा.

या प्रवासासाठी शीख धर्माची तीन मूलभूत तत्त्वे:

नाम जप: दैवी स्मरण

किरात करणी: प्रामाणिकपणे काम करा

वंद छकना: इतरांसोबत वाटून घेणे

आपल्याला आध्यात्मिक मुक्ती (मुक्ती) आणि न्याय्य समाजाकडे मार्गदर्शन करा. गुरु ग्रंथ साहिबमध्ये अंतर्भूत असलेली ही तत्त्वे शीख जीवनाचा पाया आहेत.

चौथे गुरु राम दास जी यांचे दैनंदिन व्यवहारासाठी ज्ञान: गुरु ग्रंथ साहिबमध्ये (पृष्ठे ३०५-३०६), ते शिखांच्या दैनंदिन आध्यात्मिक प्रवासाबद्दल सखोल अंतर्दृष्टी देतात:

दिवसाचे पहिले कार्य: गुरूचा खरा शिष्य दररोज प्रेमाने दैवी स्मरण करून सुरुवात करतो.

शरीर आणि मन शुद्ध करा: लवकर उठा, स्नान करा आणि देवाच्या स्मरणात स्वतःला मग्न करा, तुमचा आत्मा दैवी अमृताने न्हाऊन निघाला आहे असे वाटून घ्या.

स्मरणातून मुक्तता: गुरूच्या शिकवणींचे पालन केल्याने आणि भक्तीने ईश्वराचे नाव स्मरण केल्याने सांसारिक आसक्तीमुळे होणारे दुःख आणि अंतर्गत अशांतता दूर होते.

गाणे आणि चिंतन: तुमच्या दैनंदिन कामांमध्ये सतत ईश्वरी स्तुती करा आणि ईश्वरी नावाचे चिंतन करा.

शांतीचे किरण बना: प्रत्येक श्वासाने ईश्वरी नावाचे प्रेमाने स्मरण करणारा गुरूचा अनुयायी एक शांत आणि प्रेरणादायी आत्मा बनतो.

दैवी ज्ञान प्राप्त करा: गुरु ज्यांनी त्यांची कृपा मिळवली आहे त्यांना हे गहन ज्ञान देतात.

इतरांना प्रेरणा द्या: गुरु नानक अशा शिष्याला नमन करतात जो केवळ ईश्वरी नावाचे स्मरण करत नाही तर इतरांनाही तेच करण्यास प्रेरित करतो.

दुर्मिळ आणि मौल्यवान आत्मे: खरोखर समर्पित व्यक्ती दुर्मिळ असतात, तरीही त्यांचे ईश्वरी स्मरण असंख्य इतरांना आध्यात्मिकदृष्ट्या लाभदायक ठरते.

नकारात्मकता टाळा: गुरुंच्या शिकवणींकडे दुर्लक्ष करणाऱ्या आणि आध्यात्मिक अज्ञानाच्या चक्रात अडकलेल्यांपासून स्वतःला दूर ठेवा. जे तुमच्या उपस्थितीत गोड बोलतात परंतु तुमच्या पाठीमागे नकारात्मकता पसरवतात त्यांच्यापासून सावध रहा.

प्रवासासाठी तत्त्वज्ञान

शीख धर्माचे तत्त्वज्ञान तर्क, सर्वसमावेशकता आणि अध्यात्मिक आणि भौतिक जगाकडे "ढोंगीपणापासून मुक्त" दृष्टिकोनाने वैशिष्ट्यीकृत आहे. त्याचे धर्मशास्त्र साधेपणाने चिन्हांकित केले आहे. शीख नीतिमतेमध्ये व्यक्तीचे स्वतःचे कर्तव्य आणि समाज (संगत) यांच्यात कोणताही संघर्ष नाही.

शीख धर्म हा गुरु नानक यांनी सुमारे 500 वर्षांपूर्वी स्थापन केलेला सर्वात तरुण जागतिक धर्म आहे. हा एक सर्वोच्च अस्तित्व आणि विश्वाचा निर्माता (वाहेगुरु) यांच्या वरील विश्वासावर जोर देतो. हा शाश्वत आनंदाचा साधा सरळ मार्ग देतो आणि प्रेम आणि वैश्विक बंधुत्वाचा संदेश पसरवतो. शीख धर्म हा एकेश्वरवादी विश्वास आहे आणि परमेश्वराला एकमेव अस्तित्व मानतो जो वेळ किंवा स्थानाच्या मर्यादांच्या अधीन नाही.

शीख धर्माचा असा विश्वास आहे की एकच परमेश्वर आहे, जो निर्माता, पालनकर्ता, संहारक आहे आणि तो मानवी रूप घेत नाही. शिख धर्मात अवताराच्या सिद्धांताला स्थान नाही. देवी-देवता आणि इतर देवतांना ते कोणतेही मूल्य देत नाही.

शीख धर्मात नीतिमत्ता आणि धर्म एकत्र मानतात. आध्यात्मिक विकासाकडे पाऊल टाकण्यासाठी दैनंदिन जीवनात नैतिक गुण आणि सद्गुणांचे पालन केले पाहिजे. प्रामाणिकपणा, करुणा, औदार्य, संयम आणि नम्रता यासारखे गुण केवळ प्रयत्न आणि चिकाटीनेच निर्माण होऊ शकतात. आपल्या महान गुरूंचे जीवन या दिशेने प्रेरणादायी आहे.

शीख धर्म शिकवतो की मानवी जीवनाचे ध्येय हे जन्म-मृत्यूचे चक्र तोडून ईश्वरात विलीन होणे आहे. हे गुरूंच्या शिकवणुकीचे पालन करून, पवित्र नामाचे (नाम) ध्यान करून आणि सेवा आणि दानधर्माचे कार्य करून साध्य करता येते.

नाम मार्ग दररोज परमेश्वराच्या स्मरणाच्या भक्तीवर भर देतो. मोक्षप्राप्तीसाठी काम (इच्छा), क्रोध (क्रोध), लोभ (लोभ), मोह (संसारिक आसक्ती) आणि अहंकार (अभिमान) या पाच भावनांवर नियंत्रण ठेवावे लागते. युनियन शीख धर्मात उपवास आणि तीर्थयात्रा, शगुन आणि तपस्या यांसारख्या विधी आणि नित्य पद्धती नाकारल्या जातात. मानवी जीवनाचे ध्येय भगवंतात विलीन होणे आहे आणि हे गुरु ग्रंथसाहिबच्या शिकवणीचे पालन केल्याने साध्य होते. शीख धर्म भक्तिमार्ग किंवा भक्ती मार्गावर जोर देते. तथापि, हे ज्ञान मार्ग (ज्ञानाचा मार्ग) आणि करम मार्ग (कृतीचा मार्ग) यांचे महत्त्व ओळखते. अध्यात्मिक ध्येयापर्यंत पोहोचण्यासाठी परमेश्वराची कृपा मिळवण्याच्या गरजेवर हे सर्वात जास्त जोर देते.

शीख धर्म हा आधुनिक, तार्किक आणि व्यावहारिक धर्म आहे. त्याचा असा विश्वास आहे की सामान्य कौटुंबिक जीवन (गृहस्थ) मोक्षात अडथळा नाही. मोक्षप्राप्तीसाठी ब्रह्मचर्य किंवा संसाराचा त्याग आवश्यक नाही. सांसारिक त्रास आणि मोहांमध्ये अलिप्त राहून जगणे शक्य आहे. एका भक्ताने संसारात राहूनही तणाव आणि प्रलोभनांपासून आपले डोके दूर ठेवले पाहिजे. तो

एक विद्वान सैनिक आणि परमेश्वरासाठी संत असावा.

शीख धर्म हा एक वैश्विक आणि "धर्मनिरपेक्ष धर्म" आहे आणि अशाप्रकारे जात, पंथ, वंश किंवा लिंग यावर आधारित सर्व भेद नाकारतो. परमेश्वराच्या दृष्टीने सर्व माणसे समान आहेत असा विश्वास आहे. गुरूंनी स्त्रियांच्या समानतेवर भर दिला आणि स्त्री भ्रूणहत्या आणि सती (विधवा जाळणे) प्रथा नाकारली. त्यांनी विधवा पुनर्विवाहाचा सक्रियपणे प्रचार केला आणि पर्दा पद्धतीला (स्त्रियांनी बुरखा घालणे) नाकारले. मन एकाग्र ठेवण्यासाठी पवित्र नामाचे (नाम) चिंतन केले पाहिजे आणि सेवा आणि परोपकाराची कृत्ये केली पाहिजेत. भीक मागून किंवा अप्रामाणिक मार्गाने नव्हे तर प्रामाणिक काम (किरत करणे) करून उदरनिर्वाह करणे हे सन्माननीय मानले जाते. वंद छकना, इतरांसोबत सामायिक करणे ही देखील एक सामाजिक जबाबदारी आहे. व्यक्तीने दासवंध (त्याच्या कमाईच्या 10%) माध्यमातून गरजूंना मदत करणे अपेक्षित आहे. सेवा, सामुदायिक सेवा हा देखील शीख धर्माचा अविभाज्य भाग आहे. प्रत्येक गुरुद्वारामध्ये मिळणारे मोफत सामुदायिक भोजन (लंगर) हे या सामुदायिक सेवेची एक अभिव्यक्ती आहे.

शीख धर्म आशावाद आणि आशावादाचा पुरस्कार करतो. ते निराशावादाची विचारधारा मान्य करत नाही.

गुरूंचा विश्वास होता की या जीवनाचा एक उद्देश आणि एक ध्येय आहे. हे स्वतःला आणि परमेश्वराच्या साक्षात्काराची संधी देते. शिवाय माणूस स्वतःच्या कृतीसाठी जबाबदार असतो. तो त्याच्या कृतींच्या परिणामांपासून प्रतिकारशक्तीचा दावा करू शकत नाही. त्यामुळे तो जे काही करतो त्यामध्ये त्याने अत्यंत सतर्क असले पाहिजे.

शीख धर्मग्रंथ, गुरु ग्रंथ साहिब, शाश्वत गुरू आहे. हा एकमेव धर्म आहे ज्याने पवित्र ग्रंथाला धर्मगुरूचा दर्जा दिला आहे. शीख धर्मात जिवंत मानवी गुरूला (देहधारी) स्थान नाही.

शीख धर्मातील महिलांची भूमिका

शीख धर्माचे सिद्धांत सांगतात की स्त्रियांना पुरुषांसारखेच आत्मा आहेत आणि त्यांचे अध्यात्म विकसित करण्याचे समान अधिकार आहेत. ते धार्मिक मंडळांचे नेतृत्व करू शकतात, अखंड पाठात भाग घेऊ शकतात (पवित्र शास्त्राचे निरंतर पठण), कीर्तन करू शकतात (समाजगीतेचे गायन), ग्रंथी ((पुजारी)) म्हणून काम करू शकतात. ते सर्व धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक आणि धर्मनिरपेक्ष कार्यात सहभागी होऊ शकतात. शीख धर्म हा जगातील पहिला प्रमुख धर्म होता ज्याने स्त्री-पुरुष समानता दिली. गुरु नानक यांनी लिंग-आधारित समानतेचा उपदेश केला आणि त्यांच्यानंतर आलेल्या गुरूंनी महिलांना शीख उपासना आणि सरावाच्या सर्व क्रियाकलापांमध्ये पूर्ण सहभाग घेण्यास प्रोत्साहित केले.

गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"स्त्रिया आणि पुरुष, सर्व परमेश्वराने निर्माण केले आहेत. हा सर्व परमेश्वराचा खेळ आहे. नानक म्हणतात, तुझी सर्व निर्मित सृष्टी चांगली आणि पवित्र आहे." -SGGS p.304

शीख इतिहासाने स्त्रियांची सेवा, भक्ती, त्याग आणि शौर्य पुरुषांच्या बरोबरीची भूमिका नोंदवली आहे. शीख परंपरेत स्त्रियांच्या नैतिक प्रतिष्ठा, सेवा आणि आत्मत्यागाची अनेक उदाहरणे लिहिली आहेत.

शीख धर्मानुसार स्त्री आणि पुरुष एकाच नाण्याच्या दोन बाजू आहेत. परस्परसंबंध आणि परस्परावलंबनाच्या व्यवस्थेत जिथे पुरुष स्त्रीपासून जन्म घेतो आणि स्त्रीचा जन्म पुरुषाच्या बीजातून होतो. शीख धर्मानुसार एक पुरुष स्त्रीशिवाय त्याच्या जीवनात त्याला सुरक्षित आणि परिपूर्ण वाटू शकत नाही आणि पुरुषाचे यश त्याच्यासोबत तिचे जीवन सामायिक करणाऱ्या स्त्रीच्या प्रेम आणि समर्थनाशी संबंधित आहे आणि त्याउलट. गुरु नानक म्हणतात:

"[ती] एक स्त्री आहे जी वंश चालू ठेवते" आणि आपण "स्त्रीला शापित आणि निंदित समजू नये, [जेव्हा] स्त्रीपासून पुढारी आणि राजे जन्माला येतात." SGGS पृष्ठ 473.

उद्धार:

एक महत्त्वाचा मुद्दा मांडायचा आहे की एखादा धर्म स्त्रीला मोक्ष, परमेश्वराचा साक्षात्कार किंवा सर्वोच्च आध्यात्मिक क्षेत्र प्राप्त करण्यास सक्षम मानतो. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"सर्व प्राण्यांमध्ये परमेश्वर सर्वव्यापी आहे, परमेश्वर सर्व प्रकारात स्त्री-पुरुष व्याप्त आहे" (गुरु ग्रंथ साहिब, पृ. 605).

गुरु ग्रंथसाहिबमधील वरील विधानावरून, ईश्वराचा प्रकाश दोन्ही लिंगांमध्ये सारखाच राहतो. म्हणून स्त्री आणि पुरुष दोघेही गुरूंच्या शिकवणीचे पालन करून समान मोक्ष मिळवू शकतात.

अनेक धर्मांमध्ये, स्त्रीला पुरुषाच्या अध्यात्मात अडथळा मानले जाते, परंतु शीख धर्मात नाही. गुरू हे नाकारतात. 'करंट थॉट्स ऑन शीख धर्म' मध्ये, अलिस बसरके म्हणतात,

"पहिल्या गुरूंनी स्त्रीला पुरुषाच्या बरोबरीने ठेवले... स्त्री ही पुरुषासाठी अडथळा नव्हती, तर परमेश्वराची सेवा आणि मोक्ष मिळविण्यात भागीदार होती".

लग्न:

गुरू नानक यांनी गृहस्थाची शिफारस केली - गृहस्थाचे जीवन, ब्रह्मचर्य आणि त्याग करण्याऐवजी, पती आणि पत्नी समान भागीदार होते आणि दोघांनाही निष्ठा ठेवण्याची आज्ञा दिली होती. पवित्र श्लोकांमध्ये, घरगुती आनंदाला एक प्रेमळ आदर्श म्हणून सादर केले आहे आणि लग्नाला दैवी प्रेमाच्या अभिव्यक्तीसाठी एक चालू रूपक प्रदान केले आहे. भाई गुरदास, प्रारंभिक शीख धर्माचे कवी आणि शीख सिद्धांताचे अधिकृत दुभाषी, स्त्रियांना उच्च श्रद्धांजली अर्पण करतात. ते म्हणतात:

"एक स्त्री, तिच्या पालकांच्या घरात प्रिय असते, तिच्या वडिलांनी आणि आईने तिच्यावर खूप प्रेम करतात. तिच्या सासरच्या घरात, ती कुटुंबाचा आधारस्तंभ असते, ती त्यांच्या उत्तम भाग्यासाठी जबाबदार असते... आध्यात्मिक ज्ञान आणि मोक्षाची भागीदार आणि महान गुणांनी संपन्न, एक स्त्री, पुरुषाचा अर्धा भाग, त्याला मुक्तीच्या दारापर्यंत घेऊन जाते." (वारन, वि. 16)

समान स्थिती:

स्त्री-पुरुष समान दर्जा सुनिश्चित करण्यासाठी, गुरूंनी दीक्षा, सूचना किंवा संगत (पवित्र सहवास) आणि पंगत (एकत्र भोजन) क्रियाकलापांमध्ये सहभागी होण्याच्या बाबतीत लिंगांमध्ये भेद केला नाही. सरूप दास भल्ला, महिमा प्रकाश यांच्या म्हणण्यानुसार, गुरू अमर दास यांनी स्त्रियांना बुरख्याचा वापर करण्यास विरोध केला. त्यांनी शिष्यांमधील काही समुदायांवर देखरेख करण्यासाठी स्त्रियांना नियुक्त केले आणि सती प्रथेविरुद्ध प्रचार केला. शीख इतिहासात माता गुजरी माई भागो, माता सुंदरी, राणी साहिब कौर, राणी सदा कौर आणि महाराणी जिंद कौर यांसारख्या अनेक महिलांची नावे नोंदवली गेली आहेत, ज्यांनी त्यांच्या काळातील घटनांमध्ये महत्त्वपूर्ण भूमिका बजावल्या.

शिक्षण:

शीख धर्मात शिक्षणाला खूप महत्त्व आहे. ती कोणाच्याही यशाची गुरुकिल्ली आहे. ही वैयक्तिक विकासाची प्रक्रिया आहे आणि त्यामुळेच तिसऱ्या गुरूंनी अनेक शाळांची स्थापना केली. गुरू ग्रंथ साहिब सांगतात,

"सर्व दैवी ज्ञान आणि चिंतन गुरूंद्वारे प्राप्त होते" (गुरू ग्रंथ साहिब, पृष्ठ 831).

सर्वांसाठी शिक्षण आवश्यक आहे आणि प्रत्येकाने ते सर्वोत्कृष्ट होण्यासाठी कार्य केले पाहिजे. तिसऱ्या गुरूंनी पाठवलेल्या शीख मिशनऱ्यांमध्ये बावन्न महिला होत्या. 'शीख महिलांची भूमिका आणि स्थिती' मध्ये, डॉ मोहिंदर कौर गिल लिहितात,

"गुरु अमरदासांना खात्री होती की कोणतीही शिकवण जोपर्यंत महिला लोक स्वीकारत नाहीत आणि तोपर्यंत रुजत नाहीत."

कपड्यांवर निर्बंध:

स्त्रियांनी बुरखा घालून ये या व्यतिरिक्त, शीख धर्म ड्रेस कोडबद्दल एक साधे परंतु अत्यंत महत्वाचे विधान करते. हे लिंग पर्वा न करता सर्व शीखांना लागू होते. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"ज्या कपड्यांमध्ये शरीर अस्वस्थ आहे आणि मन वाईट विचारांनी भरलेले आहे ते कपडे घालणे टाळा." SGGS, पृष्ठ 16

अशाप्रकारे, शीखांना हे समजेल की कोणत्या प्रकारचे कपडे वाईट विचारांनी भरतात आणि ते टाळले पाहिजेत. शीख महिलांनी किरपाण (तलवार) आणि इतरांनी स्वतःचा बचाव करणे अपेक्षित आहे, हे स्त्रियांसाठी अद्वितीय आहे कारण इतिहासात ही पहिलीच वेळ आहे जेव्हा महिलांनी स्वतःचा बचाव करणे अपेक्षित होते आणि त्यांनी शारीरिक संरक्षणासाठी पुरुषांवर अवलंबून राहणे अपेक्षित नाही.

SGGS उद्धरण:

"पृथ्वी आणि आकाशात, मला दुसरे कोणी दिसत नाही. सर्व स्त्रिया आणि पुरुषांमध्ये, त्याचा प्रकाश चमकत आहे." SGGS पृष्ठ 223.

स्त्रीपासून पुरुषाचा जन्म होतो; स्त्रीमध्ये, पुरुषाची गर्भधारणा होते; स्त्रीशी त्याने साखरपुडा आणि लग्न केले आहे. स्त्री त्याची मैत्रीण बनते; स्त्रीच्या माध्यमातून भावी पिढ्या घडतात. त्याची स्त्री मरण पावल्यावर तो दुसरी स्त्री शोधतो; तो स्त्रीशी बांधील आहे. मग तिला वाईट का म्हणायचे? तिच्यापासून राजे जन्माला येतात. स्त्रीपासून स्त्रीचा जन्म होतो; स्त्रीशिवाय, कोणीही नसेल. गुरु नानक, SGGS पृष्ठ 473

हुंड्याच्या संदर्भात: "हे माझ्या प्रभु, माझे लग्न आणि हुंडा म्हणून मला तुझे नाव दे." श्री गुरु राम दास जी, पृष्ठ 78, ओळ 18 SGGS

पर्दाच्या प्रथेबद्दल: "राहा, राहा, अरे सून - बुरख्याने तोंड झाकून ठेवू नकोस. शेवटी, हे तुम्हाला अर्धा शेल देखील आणणार नाही. तुझ्या आधी तोंडावर पडदा घालत असे ; तिच्या पावलावर पाऊल ठेवू नकोस. आपल्या चेहऱ्यावर पडदा टाकण्यात एकच योग्यता आहे की, काही दिवस लोक म्हणतील, "काय उमदा नवरी आली आहे." तुमचा पडदा तेव्हाच खरा होईल जेव्हा तुम्ही टाळाल, नाचता आणि परमेश्वराची स्तुती केली. -P. 484, SGGS

स्त्रिया आणि खरंच सर्व आत्म्यांना आध्यात्मिक जीवन जगण्यासाठी जोरदार प्रोत्साहन देण्यात आले: "माझ्या प्रिय भगिनींनो आणि आध्यात्मिक सोबतींनो, या; मला तुमच्या मिठीत घट्ट मिठी मारा. चला एकत्र येऊ आणि आपल्या सर्वशक्तिमान पती परमेश्वराच्या कथा सांगा." - गुरु नानक , पृष्ठ 17, SGGS.

"मित्रा, इतर सर्व परिधान सुखाचा नाश करतात, अंगाला घालणे हे यातना आहे, आणि चुकीच्या विचारांनी मन भरते" - SGGS पृष्ठ 16

पगडीचे महत्त्व

पगडी हा शिखांचा अविभाज्य भाग आहे. सुमारे 1500 इसवी आणि शीख धर्माचे संस्थापक गुरु नानक यांच्या काळापासून शीख पगडी घालत आहेत.

पगडी किंवा "पगरी" हे सहसा "पग" किंवा "दस्तर" या रूपात लहान केले जाते. हे एकाच वस्त्रासाठी विविध बोलीभाषेतील भिन्न शब्द आहेत. हे सर्व शब्द स्त्रिया आणि पुरुष दोघांनी डोके झाकण्यासाठी परिधान केलेल्या कपड्यांचा संदर्भ देतात. हा एक लांब स्कार्फसारखा कापडाचा तुकडा असतो जो डोक्याभोवती गुंडाळलेला असतो किंवा कधी-कधी आतील "टोपी" किंवा "पटका" असतो. भारतात पारंपारिकपणे, पगडी फक्त समाजात उच्च दर्जाचे पुरुष परिधान करायचे; खालच्या दर्जाच्या किंवा खालच्या जातीतील पुरुषांना पगडी घालण्याची परवानगी नव्हती.

गुरू गोविंद सिंग यांनी न कापलेले केस ठेवणे अनिवार्य केले होते, जे पाच के किंवा विश्वासाच्या पाच लेखांपैकी एक होते, ते 1469 मध्ये त्याच्या स्थापनेपासून शीख धर्माशी दीर्घकाळ संबंधित आहे. शीख धर्म हा जगातील एकमेव धर्म आहे. सर्व प्रौढ पुरुषांसाठी पगडी घालणे अनिवार्य आहे. पाश्चात्य देशांमध्ये पगडी घालणारे बहुसंख्य लोक शीख आहेत. शीख पगडीला दस्तार असेही म्हणतात. 'दस्तार' हा फारसी शब्द आहे. याचा अर्थ हँड ऑफ गॉड' म्हणजे त्याचे आशीर्वाद असा आहे.

शीख त्यांच्या अनेक आणि विशिष्ट पगड्यांसाठी प्रसिद्ध आहेत. पारंपारिकपणे, आदराचे प्रतिनिधित्व करते आणि ती फार पूर्वीपासून फक्त खानदानी व्यक्तीसाठी राखीव असलेली वस्तू होती. भारतावर मुघलांच्या वर्चस्वाच्या काळात फक्त मुस्लिमांनाच पगडी घालण्याची परवानगी होती. सर्व गैर-मुस्लिमांना पगडी घालण्यास सक्त मनाई होती.

गुरू गोविंद सिंग यांनी मुघलांनी केलेल्या या उल्लंघनाचा निषेध म्हणून त्यांच्या सर्व शीखांना पगडी घालण्यास सांगितले. त्याने आपल्या खालसा अनुयायांसाठी जी उच्च नैतिक मानके ठरवली होती, त्या ओळखण्यासाठी हे परिधान केले जाणार होते. त्याचा खालसा वेगळा असावा आणि "उर्वरित जगापासून वेगळे राहण्याचा" निश्चय असावा अशी त्यांची इच्छा होती. त्यांनी शीख गुरूंनी सांगितलेल्या अनोख्या मार्गाचा अवलंब करावा अशी त्यांची इच्छा होती. अशाप्रकारे, पगडी घातलेला शीख नेहमी गर्दीतून वेगळा उभा दिसतो, गुरूच्या इच्छेप्रमाणे; कारण त्याला त्याचे 'संत-सैनिक' फक्त सहज ओळखता येण्यासारखे नसून ते सहज सापडावेत अशी त्यांची इच्छा होती.

जेव्हा शीख पुरुष किंवा स्त्री पगडी घालतात तेव्हा पगडी फक्त कापडाची एक पट्टी राहात नाही; कारण ते शीखांच्या मस्तकाशी एकरूप होऊन जाते. पगडी, तसेच शीखांनी परिधान केलेल्या विश्वासाच्या इतर चार लेखांना खूप मोठे आध्यात्मिक आणि ऐहिक महत्त्व आहे. पगडी घालण्याशी संबंधित प्रतीक अनेक आहेत - सार्वभौमत्व, समर्पण, स्वाभिमान, धैर्य आणि धार्मिकता, परंतु!, शिखांनी पगडी घालण्याचे मुख्य कारण म्हणजे - त्यांचे प्रेम, आज्ञाधारकता आणि संस्थापकांबद्दल आदर. खालसा गुरु गोविंद सिंग.

वरील मुख्य उताऱ्यातील शब्दांना दुसऱ्या शब्दांशी बदलण्याची आवश्यकता आहे. 'याचे कारण' असू शकते.

"पगडी ही आपल्या गुरूंनी आपल्याला दिलेली देणगी आहे. आपल्या स्वतःच्या उच्च चेतनेशी बांधिलकीच्या सिंहासनावर बसलेल्या सिंह आणि कौरांच्या रूपात आपण स्वतःला मुकूट देतो. स्त्रिया आणि पुरुषांसाठी समान रूपाने, ही प्रक्षिप्त ओळख राजेपणा, कृपा आणि विशिष्टता दर्शवते.. हे इतरांसाठी एक संकेत आहे की आपण अनंताच्या प्रतिमेत राहतो आणि सर्वांच्या सेवेसाठी समर्पित आहोत. पगडी पूर्ण वचनबद्धतेशिवाय इतर कशाचे प्रतिनिधित्व करत नाही. जेव्हा तुम्ही तुमची पगडी बांधून उभे राहणे निवडता तेव्हा तुम्ही निर्भयपणे एकटे म्हणून उभे राहता. सहा अब्ज लोकांमधून उभी असलेली व्यक्ती. ही सर्वात उत्कृष्ट कृती आहे."

विनम्रता हे तुमच्या प्रवासाचे मुख्य सार आहे

विनम्रता हा शीख धर्माचा एक महत्त्वाचा पैलू आहे. यानुसार शीखांनी देवापुढे नम्रतेने नतमस्तक झाले पाहिजे. पंजाबी भाषेतील विनम्रता किंवा नम्रता हे शब्द जवळून संबंधित आहेत. निम्रता हा एक गुण आहे जो गुरबानीमध्ये जोमाने प्रचारित केला जातो. या पंजाबी शब्दाचे भाषांतर "विनम्रता", "उदारता" किंवा "नम्रता" असे आहे. कोणीतरी ज्याचे मन या विचाराने विचलित होत नाही की तो किंवा ती एखाद्यापेक्षा अधिक चांगली किंवा महत्त्वाची आहे.

समस्या क्षेत्र - वरील योग्य वाक्य नाही. वरील वाक्य पूर्ण नाही.

सर्व मानवांचे पालनपोषण करण्याचा हा एक महत्त्वाचा सद्गुण आहे आणि तो शीखांच्या मानसिकतेचा एक आवश्यक भाग आहे आणि हा सद्गुण सदैव शीखांसोबत असायला हवा. शीख शस्त्रागारातील इतर चार गुण आहेत: सत्य (सत), संतोष (समाधान), करुणा (दयाळूपणा) आणि प्रेम (प्रीती).

हे पाच गुण शीखांसाठी आवश्यक आहेत आणि हे गुण विकसित करण्यासाठी आणि त्यांना त्यांच्या व्यक्तिमत्त्वाचा एक भाग बनवण्यासाठी ध्यान करणे आणि गुरवानीचे पठण करणे हे त्यांचे कर्तव्य आहे.

गुरवानी आपल्याला काय सांगते:

"विनम्रतेचे फळ म्हणजे अंतर्ज्ञानी शांती आणि आनंद आहे. विनम्रतेने ते उत्कृष्टतेचा खजिना असलेल्या देवाचे चिंतन करत राहतात. देवाशी अभिज्ञ असलेला व्यक्ती हा विनम्रतेने भारलेला असतो. त्याचे हृदय दया आणि विनम्रतेने स्थिर असते. शीख धर्म विनम्रतेला देवासमोर भिक्षापात्र या रूपात सादर करतो.

गुरु नानक, शीख धर्माचे पहिले गुरु:

"आपल्या अंतःकरणात प्रेम आणि नम्रतेने ऐकणे आणि त्यावर विश्वास ठेवून, पवित्र मंदिरात, नामाने स्वतःला शुद्ध करा." - SGGS पृष्ठ 4.

"समाधानाला तुमचे कानातले बनवा, विनम्रतेला तुमचे भिक्षापात्र बनवा आणि ध्यानाला तुमच्या शरीराला लावलेली राख करा." - SGGS पृष्ठ 6.

"विनम्रतेच्या क्षेत्रात, शब्द हे सौंदर्य आहे. तेथे अतुलनीय सौंदर्याची रूपे तयार केली जातात." SGGS पृष्ठ 8.

"विनम्रता, उदारता आणि अंतर्ज्ञानी समज हे माझे सासू आणि सासरे आहेत" - SGGS पृष्ठ 152.

अध्यात्माकडे प्रवास

गुरु ग्रंथ साहिब हा एक चिरंतन जिवंत गुरू आहे, जो शीख गुरु, हिंदू आणि मुस्लिम संतांची काव्य रचना आहे. हे संकलन त्यांच्याद्वारे सर्व मानवजातीला देवाने दिलेली देणगी आहे. गुरु ग्रंथ साहिबमधील दृष्टी कोणत्याही प्रकारच्या अत्याचाराशिवाय दैवी न्यायावर आधारित समाजाची आहे. हा ग्रंथ हिंदू धर्म आणि इस्लामच्या धर्मग्रंथांना मान्यता देतो आणि त्यांचा आदर करतो, परंतु याचा अर्थ यापैकी कोणत्याही धर्माशी नैतिक सलोखा असणे असा होत नाही. गुरु ग्रंथ साहिबमध्ये स्त्रियांना पुरुषांच्या बरोबरीच्या भूमिकेसह अत्यंत आदर दिला जातो. स्त्रियांचा आत्मा पुरुषांसारखाच असतो आणि त्यामुळे त्यांना मुक्ती मिळण्याच्या समान संधीसह त्यांची अध्यात्म जोपासण्याचा समान अधिकार असतो. महिला सर्व प्रमुख धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक आणि धर्मनिरपेक्ष क्रियाकलापांमध्ये अग्रगण्य धार्मिक मंडळांसह सहभागी होऊ शकतात.

शीख धर्म समानता, सामाजिक न्याय, मानवतेची सेवा आणि इतर धर्मांसाठी सहिष्णुतेचा पुरस्कार करतो. दैनंदिन जीवनात करुणा, प्रामाणिकपणा, नम्रता आणि औदार्य या आदर्शांचा सराव करताना नेहमीच आध्यात्मिक भक्ती आणि ईश्वराचा आदर करणे हा शीख धर्माचा महत्त्वाचा संदेश आहे. शीख धर्माचे तीन मुख्य सिद्धांत म्हणजे देवाचे ध्यान करणे आणि त्याचे स्मरण करणे, प्रामाणिक जीवन जगण्यासाठी कार्य करणे आणि इतरांसह सामायिक करणे.

आत्म्यासाठी या अध्यात्मिक प्रवासात जाण्याचा प्रयत्न केल्याबद्दल अभिनंदन. अनुवाद कधीही मूळ ग्रंथाच्या जवळ असू शकत नाही, विशेषतः जेव्हा संपूर्ण गुरु ग्रंथ साहिब काव्यात असेल आणि रूपकांचा वापर हे कार्य अत्यंत कठीण करते. दैवी संदेशामध्ये, हिंदू आणि मुस्लिम पौराणिक कथांमध्ये प्रल्हाद, हिरण्याक्ष, लक्ष्मी, ब्रह्मा इत्यादींचा वापर केला जातो. कृपया यांना शब्दशः वाचू नका परंतु त्यांचा अंतर्निहित संदेश समजून घ्या. देव एक आहे आणि त्याच्याशी एकरूप होणे हे मानवी जीवनाचे ध्येय आहे यावर लक्ष केंद्रित केले आहे.

तुमच्यापर्यंत तुमच्या भाषेत दैवी संदेश पोहोचवण्यासाठी हे काम अनेक स्वयंसेवकांनी वर्षानुवर्षे केले आहे. तुम्हाला काही प्रश्न असल्यास, कृपया walnut@gmail.com वर मोकळ्या मनाने ईमेल करा आणि आम्हाला तुमच्या या प्रवासात सहभागी व्हायला आवडेल.